

Η ώ ρα ήταν προχωρημένη κι ο Θωμάς πεινούσε. Είχε αποφασίσει να φτιάξει την αγαπημένη του μακαρονάδα, τη μόνη «επίδοση» που τον έκανε να υπερηφανεύεται για τις μαγειρικές του ικανότητες.□

-Μακαρόνια ογκρατέν, μου είχε αναγγείλει με καμάρι. Ελπίζω μόνο να μου πετύχει η μπεσαμέλ!

Καθώς είχα πάρει τη σχετική πρόσκληση να τιμήσω αυτή την προσπάθεια, δεν άργησα να φτάσω κι εγώ επί τόπου. Τον βρήκα φυσικά στην κουζίνα σε πλήρη δραστηριότητα. Μόλις μπήκα ο Θωμάς άρχισε να μου εξηγεί με ...βαθυστόχαστες αναλύσεις.

-Δυστυχώς στην Ελλάδα οι μανάδες δεν δείχνουν στους γιούς τους την τέχνη της μαγειρικής... και αν κατά τύχη ο γιόκας□ τους δείξει ενδιαφέρον τότε εκείνες□ ανατριχιάζουν... μήπως και αυτό αποτελεί□ προμήνυμα ...θηλυπρέπειας!

Από την άλλη οι μπαμπάδες μέχρι αυτοκίνητο ή μηχανή είναι πρόθυμοι να τους αγοράσουν, για να απομακρυνθούν από τα τηγάνια και τις κατσαρόλες.

Γέλασα με την καρδιά μου ενώ ο Θωμάς ετοιμάζε το τραπέζι και συνέχισε να μιλά:

-Ο χρόνος μαλάκωσε τους άνδρες και έκανε πιο συνειδητοποιημένες τις γυναίκες. Η

τηλεόραση, το internet, το πλαστικό χρήμα, ανέτρεψαν τις ισορροπίες...

▣ **Εδώ , το πρόσωπό του συννέφιασε.**

-Πάντως με εντυπωσίασε η αγριότητα με την οποία χτυπούσαν οι άντρες των ΜΑΤ τον νεαρό, στη διαδήλωση της Τετάρτης. Είδα το βίντεο, ξέρεις, είδα καθαρά τους τέσσερις να τον χτυπούν στο κεφάλι. Πραγματική βαρβαρότητα. Πως μπορούσαν να το κάνουν αυτό σ' έναν συμπατριώτη σ' ένα συνάνθρωπο; Το αποτέλεσμα είναι ο κόσμος να αντιδρά. Να φουντώνει η οργή του κόσμου με όλα αυτά, να αισθάνονται οι πολίτες πως ζουν μια κατάσταση προληπτικής καταστολής την ίδια στιγμή που η ζωή τους γίνεται ολοένα πιο δύσκολη λόγω ανεργίας και φτώχειας. Να εδραιώνεται στο κέντρο της Αθήνας μια κατάσταση εκτός ελέγχου ενώ ο φόβος γίνεται το κυρίαρχο συναισθημα.

▣**Έλα λοιπόν μη στέκεις βουβός. Πες μου πως τα βλέπεις καθώ ς εγώ θα ετοιμάζω το τραπέζι!**

-Ωραία, θα σου πω πως τα βλέπω εγώ. Πρώτο: Ο κόσμος αρχίζει να αισθάνεται έντονα πια, συμπτώματα ασφυξίας. Δεν φαίνεται διέξοδος, δεν φαίνεται φως.

«Δεν είμαστε νούμερα, είμαστε άνθρωποι», είπε η Βάσω Παπανδρέου στους τρικοκανούς. «Πρώτα η ζωή και μετά το χρέος» λέω κι εγώ, και είναι ακριβώς αυτό το πρόβλημα. Αυτό είναι κεντρικό πρόβλημα. Και οι μεν ξένοι υποκρίνονται πως δεν το καταλαβαίνουν διότι έτσι τους συμφέρει. Η Ελληνική κυβέρνηση όμως πρέπει να το καταλάβει.

Δεύτερο: Το χρέος που καταλογίζουν στην Ελλάδα πρέπει να εξετασθεί κατά πόσον είναι νόμιμο. Πιθανόν να αποδειχθεί στο μεγαλύτερο μέρος του παράνομο στο βαθμό που αποτελεί προϊόν διαφθοράς.

Τρίτο: Μια σοσιαλιστική κυβέρνηση δεν μπορεί να πυροβολεί το λαό της. Δε μπορεί να συρρικνώνει τουλάχιστον τα δύο μέγιστα και πρωταρχικά στοιχεία για το μέλλον της χώρας: Την παιδεία και την υγεία, διότι έτσι σκοτώνει κάθε ελπίδα για το μέλλον.

Ενώ εγώ μιλούσα, ο Θωμάς πηγαινοερχόταν. Επί τέλους, κάποτε τα μακαρόνια ογκρατέν ήταν έτοιμα. Καθίσαμε στο τραπέζι. Η μπεσαμέλ, πετυχημένη. Το ντόπιο κρασί ικανοποιητικό μέσα στα παραδοσιακά κρητικά του αρώματα.

□ Δήλωσα ενθουσιασμένος και τα συγχαρητήριά μου αυθόρμητα.

-Εκτιμώ βαθιά την ιδέα σου για αυτή τη μακαρονάδα, αλλά και την απεγάδιαστη εκτέλεσή της, Θωμά. Μια μακαρονάδα, στις μέρες αυτές της επερχόμενης ακραίας λιτότητας αποκτά ακόμη και φιλοσοφικές προεκτάσεις.

Κάθεσαι, τρως και φιλοσοφείς για την αξία της τροφής και για το πρόβλημα του πεινασμένου ανθρώπου. Υπάρχει και μια άλλη οπτική: Ίσως δεν έχεις σκεφθεί πόσο σημαντικό πράγμα είναι η διατροφή. Ίσως δεν έχεις σκεφθεί πως η διατροφή είναι ένας σύνδεσμος μας με τη φύση, ένας σύνδεσμος με τις αναμνήσεις μας. Τρέφομαι δεν σημαίνει μόνο τρώγω, αλλά και μαθαίνω ποιος είμαι. Πρέπει να μάθουμε ποιοι αλήθεια είμαστε Θωμά. **Μα την αλήθεια, η μακαρονάδα σου μου έδωσε ιδέες και μ' έβαλε σε σκέψεις!**

του Μανώλη Καλλέργη